

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Nadejda Toma,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Roman Alexandr, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 24 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Roman Alexandr Gheorghii,

născut la 15 mai 1988, originar din r-nul Drochia, s. Nicoreni, domiciliat pînă la reținere în or. Căușeni, str. Ștefan cel Mare 84, ap. 30.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 27 septembrie 2013 - pînă la 24 februarie 2014 (instanța de fond);
2. de la 20 martie 2014 - pînă la 14 mai 2014 (instanța de apel);
3. de la 03 iulie 2014 - pînă la 20 august 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 24 februarie 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Roman Alexandr a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, la 1 an închisoare;
- în baza art. 188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, 4 ani închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Roman Alexandr în beneficiul lui Capațîna Dan prejudiciul material în mărime de 600 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Roman

Alexandr la 25 iunie 2013, în jurul orei 03⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Ulitca Alexandru, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, fiind la domiciliul lui Capațina Dan, situat în or. Căușeni, str. Ștefan cel Mare 82a/12 și amenințându-l cu un cuțit de bucătărie pe Zatic V. cu aplicarea violenței periculoase pentru viață, i-au cerut banii, telefonul mobil și un laptop, după care, în mod deschis, i-au sustras bani și bunurile materiale nominalizate, în valoare totală de 11 100 lei, cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

Tot el, continuându-și acțiunile infracționale, la data de 25 iunie 2013, în jurul orei 03⁰⁰, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Ulitca Alexandru, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, fiind la domiciliul lui Capațina D., situat în or. Căușeni, str. Ștefan cel Mare 82a/12, în timpul ce ultimul dormea, în mod ascuns au sustras laptopul de model „ASUS”, cu modem al Companiei „Unite”, la prețul total de 9000 lei, cauzându-i lui Capațina D. o pagubă materială considerabilă.

3. Împotriva sentinței au declarat apel acuzatorul de stat și avocatul Pălărie D. în numele inculpatului Roman A., care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care lui Roman A. să-i fie numită pedeapsa în baza art. 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal de 1 an închisoare, iar în baza art. 188 alin.(2) lit.b) e), f) Cod penal de 6 ani închisoare. În temeiul art.84 Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilit 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Acuzarea a menționat că judecarea cauzei a avut loc în temeiul art. 364¹ CPP, iar la stabilirea pedepsei inculpatului urmau a fi aplicate prevederile alin.(8) al normei nominalizate și anume în cazul pedepsei cu închisoare aceasta urma a fi redusă cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită de inculpat. Astfel, instanța de fond incorect a micșorat pedeapsa inculpatului prevăzută de art. 188 alin.(2) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa în mărime de 4 ani, necătînd la faptul că pedeapsa minimă prevăzută de lege este de 5 ani și 4 luni închisoare.

- avocatul în numele inculpatului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicate prevederile art. 79 și 90 Cod penal. Consideră că instanța de fond urma în temeiul art. 75 Cod penal, la stabilirea

pedepsei, să țină de cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea. La săvârșirea infracțiunii organizatorul infracțiunii a fost Ulitca A., care recent a fost eliberat din locurile de detenție, avînd un rol activ, care a cerut banii de la partea vătămată Zatic V. amenințîndu-l cu un cuțit de bucătărie, primind suma de bani pe care personal a cheltuit-o și care a sustras laptopul de la Capațina D.. Inculpatul este atras pentru prima dată la răspundere penală, iar părțile vătămate Zatic V. și Capațina D. careva pretenții față de el nu au, este caracterizat pozitiv și are la întreținere un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014, a fost respins, ca nefondat apelul avocatului Pălărie D. în numele inculpatului, admis apelul acuzatorului de stat, casată parțial sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Roman Alexandr a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 1 an închisoare, și în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 5 ani 6 luni închisoare. În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel, a menționat că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în mod corespunzător, făcînd o încadrare juridică legală a acțiunilor inculpatului, vinovăția căruia și calificarea acțiunilor nefiind contestată de nimeni.

Totodată, instanța a conchis că instanța de fond la aplicarea pedepsei inculpatului Roman A., a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute la art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia stipulat în art. 7, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor, care fac parte din categoria celor grave și mai puțin grave, comiterea infracțiunii de două persoane, săvârșind infracțiunea gravă, însoțită cu aplicarea violenței periculoase pentru viață, aplicînd obiectele în calitate de armă, cu cauzarea daunei considerabile părții vătămate, inculpatul atît în cadrul urmăririi penale, cît și în ședința de judecată a recunoscut vina, contribuind activ la investigarea cauzei, s-a căit în cele comise și a solicitat ca

judicarea cauzei să se efectueze în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, anterior nefiind judecat.

Totodată, instanța de apel a constatat, că instanța de fond incorect a micșorat pedeapsa inculpatului prevăzută la art. 188 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i eronat pedeapsa în limitele minime de 4 ani închisoare, cu toate că în speță o treime din pedeapsa minimă prevăzută de lege fiind termenul de 5 ani 4 luni închisoare.

Referitor la motivele invocate de avocatul Pălărie D. în numele inculpatului le-a considerat că poartă un caracter declarativ, fiind lipsite de suport probatoriu, astfel au fost respinse prin probele administrate la materialele cauzei.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul Roman Alexandr, care făcînd trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, însă neinvocînd nici un temei de drept din norma nominalizată, solicită, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri cu stabilirea unei pedepse mai blînde, non privative de libertate, invocînd repetat aceleași argumente care le-a menționat avocatul în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, menționînd că instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, ținînd cont de prevederile art. 75 Cod penal, concomitent menționînd că inculpatul consideră că rolul de organizator la săvîrșirea infracțiunilor l-a avut Ulitca A., care recent a fost eliberat din detenție, prin urmare a solicitat inadmisibilitatea recursului declarat, deoarece nu se întemeiază pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul ordinar declarat de inculpatul Roman A., se indică formal (art. 420-422, 427, 435 alin.(1) lit.c) Cod de procedură penală), însă din conținutul recursului se semnalizează temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs menționează că, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Totodată, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel, Colegiul penal menționează că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele de pedepse stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator.

Astfel, lui Roman Alexandr în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal i-a fost stabilit pedeapsa de 1 an închisoare, iar în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, de 5 ani 6 luni închisoare, adică în limitele prevăzute de lege.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de

constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de pînă la 4 ani, iar art.188 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, de la 8 la 10 ani, care conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa redusă este de la 3 luni pînă la 2 ani și 8 luni, precum și de la 5 ani și 4 luni pînă la 6 ani și 8 luni.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa închisorii în limitele aplicate inculpatului Roman Alexandr de către instanța de apel (6 ani închisoare, în temeiul art. 84 Cod penal), este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luînd în considerație, circumstanțele atenuante stabilite.

Potrivit recursului, inculpatul critică măsura de pedeapsă aplicată, ca fiind una prea aspră, astfel, în opinia acestuia, s-a comis o eroare de drept. Însă, după cum s-a specificat mai sus, eroarea stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este prezentă în cauză, deoarece instanța de apel a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Roman Alexandr, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 24 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 14 mai 2014, în cauza penală în privința lui *Roman Alexandr Gheorghi*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 29 august 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Nadejda Toma